

佛说罗云忍辱经

西晋沙门释法炬译

南無本師釋迦牟尼佛

说明

本简体注音版《佛说罗云忍辱经》电子书，是根据清制《乾隆大藏经》第 58 册，第 0742 部，小乘单译经部，西晋沙门释法炬译《佛说罗云忍辱经》影印本校正注音的，特此说明。

仁慧草堂

二〇一七年三月

fó shuō luó yún rěn rǔ jīng
佛说罗云忍辱经

xī jìn shā mén shì fǎ jù yì
西晋沙门释法炬译

ā nányuē wú cóng fó wén rú shì
阿难曰：吾从佛闻如是。

yī shí fó zài shè wèi guó qí shù jǐ gū dú yuán
一时。佛在舍卫国。祇树给孤独园。

shí qiū lù zǐ yǔ luó yún jù yǐ píng dàn zhuó yī fǎ fú zhí chí
时鸯鹭子与罗云俱。以平坦著衣法服。执持

yìng qì rù chéng qiú shí
应器。入城求食。

shí qīng bó zhě yáo jiàn liǎng xián yì niàn yuē qú tán shā mén
时轻薄者。遥见两贤。意念曰。瞿昙沙门。

dì yī dì zǐ yǔ luó yún fēn qǐng jí xīng dú yì qǔ dì shā tǔ
第一弟子。与罗云分请。即兴毒意。取地沙土。

zhuó qiū lù zǐ bō zhōng jī luó yún shǒu
著鸯鹭子钵中。击罗云首。

shī jiàn luó yún xuè liú wū miàn shī yuē wéi fó dì zǐ shèn
师见罗云。血流污面。师曰。为佛弟子。慎

wú hán dú dāng yǐ cí xīn mǐn shāng zhòng shēng shì zūn cháng yún
无含毒。当以慈心愍伤众生。世尊常云。

rěn zhě zuì kuài wéi huì zhě néng wén fó shuō jiè zhōng shēn bù xié
忍者最快。唯慧者能。闻佛说诫。终身不邪。

wú zì shè xīn yǐ rěn wéi bǎo zì xīn lǚ è yóu zì tóu huǒ gòng
吾自摄心。以忍为宝。恣心履恶。犹自投火。贡

gāo zì jiàn yú zhě wèi jiàn bú jì yāng huò dāng huán hài jǐ zì
高自见。愚者谓健。不计殃祸。当还害己。恣

xīn zhī huò zhòng yú xū mí shǒu dài xū mí bì yǐ nián shòu yǐ dāng
心之祸重于须弥。首戴须弥。毕已年寿。以当

è zuì shí liù fēn zhōng wèi miè qí yī yú rén zuò xíng è xiàng qīng
恶罪。十六分中未灭其一。愚人作行恶。向清

jìng chí jiè shā mén yóu ruò nì fēng bǎ jù huǒ xíng kuáng yú bù shě
净持戒沙门。犹若逆风把炬火行。狂愚不舍。

bì zì shāo shēn bì rén huái dú zì yǐ wéi huì rú bǐ qiū zhān shā
必自烧身。弊人怀毒。自以为慧。如比丘沾沙

mén sì dào wéi fó dì zǐ chángdāng fú xīn è zhì jí miè yǒng
门四道。为佛弟子。常当伏心。恶至即灭。勇
zhōng zhī shàng tiānshén dì wáng suī wèiduō lì bù rú rěn è
中之上。天神帝王。虽谓多力。不如忍恶。
qí lì wú shàng
其力无上。

luó yún jiàn xuè liú xià jiāomiàn lín shuǐ zǎoxuè ér zì shuō yuē
罗云见血流下交面。临水澡血。而自说曰：

wǒ tòng sī xū niàn bǐ cháng kǔ sī rén è sī dì yì è nài
我痛斯须。念彼长苦。斯人恶。斯地亦恶。奈
wú yùn xīn bēi nài bǐ hé fó shì wú zūn jiào wú dà cí kuáng bèi
无愠心。悲奈彼何。佛是吾尊。教吾大慈。狂悖
zhī rén zhì qù xiōngnùè shā mén mò rěn yǐ chéng gāo dé xiōng
之人。志趣凶虐。沙门默忍。以成高德。凶
zhě láng cán yú rén jìng yān shā mén shǒu rěn kuáng yú shì qīng sī
者狼残。愚人敬焉。沙门守忍。狂愚是轻。斯
rén è wǒ yānnéng cí jì lún zhuàn wú jì qǐ yī miàn hū wú
人恶。我焉能慈济。轮转无际。岂一面乎。吾
yù yǐ fó zhì zhēn zhī jīng yù huì yú huò yóu yǐ jiàn gē bǐ chòu shī
欲以佛至真之经喻诲愚惑。犹以剑割彼臭尸。
shī bù zhī tòng fēi jiàn zhī bú lì nǎi sǐ shī zhī wú zhī yǐ tiān qián
尸不知痛。非剑之不利。乃死尸之无知。以天甘
lù sì bǐ hùn zhū zhū shě zhī zǒu fēi qián lù zhī bù měi nǎi chòu
露。食彼溷猪。猪舍之走。非甘露之不美。乃臭
chóng zhī suǒ bù zhēn yǐ yǐ fó zhēn yán xùn shì yīng yú bú yì rán
虫之所不珍矣。以佛真言。训世婴愚。不亦然
hū
乎。

shī tú jù huán fàn jìng zǎo yù xǐ shǒu shù kǒu jù dào fó
师徒俱还。饭竟澡浴。洗手漱口。俱到佛
suǒ qǐ shǒu fó zú qiū lù zǐ tuì zuò jù yǐ běn mò xiàng fó
所。稽首佛足。鹭鹭子退坐。具以本末。向佛
chén zhī
陈之。

shì zūn gào yuē fū è zhī xīng xīng jǐ zhī shuāi qīng bó zhě mìng
世尊告曰：夫恶之兴。兴己之衰。轻薄者命
zhōng zhì yú yè bàn dāng rù wú zé dì yù zhī zhōng yù guǐ jiā tòng
终。至于夜半。当入无择地狱之中。狱鬼加痛。

dú wú bú zhì bā wàn sì qiān suì qí shòu nǎi zhōng húnshéngèng
毒无不至。八万四千岁。其寿乃终。魂神更
shòuhán dú jiāoshēn dú zhòng huán hài qí shēn zhōng ér fù shǐ xù
受含毒蛟身。毒重还害其身。终而复始。续
shòumǎngxíng cháng shí dì tǔ wàn suì nǎi bì yǐ chēn huì yì xiàng
受蟒形。常食地土。万岁乃毕。以瞋恚意向
chí jiè rén gù shòu dú shēn yǐ shā tǔ tóu bō zhōng gù shì shì shí
持戒人。故受毒身。以沙土投钵中。故世世食
shā tǔ ér sǐ zuì bì nǎi chū dé shēng wéi rén mǔ huái zhī shí
沙土而死。罪毕乃出。得生为人。母怀之时。
chángyǒuzhòngbìng jiā zhōng rì hào shēng ér wándùn dōu wú shǒu
常有重病。家中日耗。生儿顽钝。都无手
zú qí qīn jīng bù zōng jiā jiē rán yuē sī hé yāoguài dāng wéi
足。其亲惊怖。宗家皆然。曰斯何妖怪。当为
bù xiáng jí qǔ juān zhī zhuó yú sì qú lù rén wǎng lái wú bú
不祥。即取捐之。著于四衢。路人往来。无不
è rán huò yǐ dāozhàng jiē jī qí tóu xiànnǎoqióng kǔ xún yuè
愕然。或以刀杖。皆击其头。陷脑穷苦。旬月
nǎi sǐ sǐ hòu húnshén jí fù gèngshēng zhé wú shǒu zú cánwán rú
乃死。死后魂神即复更生。辄无手足。残顽如
qián lián wǔ bǎi shì zhòng zuì nǎi bì hòu nǎi wéi rén chángyǒu tóu
前。连五百世。重罪乃毕。后乃为人。常有头
tòng zhī huàn
痛之患。

shì zūn chóngyuē qiū lù zǐ fū rén chǔ shì bù wéi rěn zhě
世尊重曰。鸯鹭子。夫人处世。不唯忍者。
suǒshēng zhī chù bù zhí fó shì wéi fǎ yuǎnsēng cháng zài sān tú
所生之处。不值佛世。违法远僧。常在三涂。
zhōng ér fù shǐ zhéyǒu jié shù ruò méng yú fú dé chūwéi rén
终而复始。辄有劫数。若蒙余福。得出为人。
bǐngcāocháng yú xiōngnüè zì suí nǎi xīn jí shèng bàng huǐ zhì zūn
禀操常愚。凶虐自随。乃心嫉圣。谤毁至尊。
wéi rén chǒu lòu zhòngsuǒ wù zēng shēngzhé pín qióng shì bù dé guān
为人丑陋。众所恶憎。生辄贫穷。士不得官。
yuàn yǔ fú wéi tiānshénshèngxián suǒ bú yòuzhù yè cháng è mèng
愿与福违。天神圣贤。所不佑助。夜常恶梦。
yāoguàishǒuwěi fēi huòzònghéng suǒ chù bù níng xīn chángkǒng bù
妖怪首尾。飞祸纵横。所处不宁。心常恐怖。

sī zhī suǒ yóu yóu bù rěn fú gù shǐ rán ěr rěn è xíng zhě suǒ
斯之所由。由不忍伏。故使然耳。忍恶行者。所
shēng cháng ān zhòng huò xiāo miè yuàn zhé rú zhì yán mào wěi yè
生常安。众祸消灭。愿辄如志。颜貌晬晬。
shēn qiáng shǎo bìng cái fú róng zūn jiē yóu rěn rǔ cí huì jì zhòng zhī
身强少病。财福荣尊。皆由忍辱慈惠济众之
suǒ zhì yě rěn biàn wéi fú shēn ān qīn níng zōng jiā yú qīng wèi
所致也。忍便为福。身安亲宁。宗家余庆。未
cháng bù huān zhì zhě shēn jiàn jìng fú ān qīn níng zōng qí è xīn zhě
尝不欢。智者深见敬伏。安亲宁宗。其恶心者
wù rén pò jiā wēi shēn wéi wáng suǒ lù dì yù shāo zhǔ huò wéi
误人。破家危身。为王所戮。地狱烧煮。或为
è guǐ yì wéi chù shēng jiē xīn zhī guò
饿鬼。亦为畜生。皆心之过。

shì zūn yòu yuē nìng wò lì jiàn guān fù jié jī zì tóu huǒ zhōng
世尊又曰。宁卧利剑。贯腹截肌。自投火中。

shèn wú lǚ è nìng dài xū mí duó huǐ qí mìng tóu yú jù hǎi
慎无履恶。宁戴须弥。夺毁其命。投于巨海。
yú biē suǒ tūn shèn wú wéi è yǐ bù zhī qí yì shèn wú wàng yán
鱼鳖所吞。慎无为恶矣。不知其义。慎无妄言。

fó zhī míng fǎ yǔ sú xiāng bèi sú zhī suǒ zhēn dào dà suǒ jiàn
佛之明法。与俗相背。俗之所珍。道大所贱。

qīng zhuó yì liú míng yú yì qù zhōng nìng xiāng chóu xié cháng jí
清浊异流。明愚异趣。忠佞相雠。邪常嫉

zhèng gù zhuó yù zhī rén bú hào wǒ wú yù zhī xíng yě nìng tūn rán
正。故著欲之人。不好我无欲之行也。宁吞然

tàn wú bàng sān zūn rěn zhī wéi míng yú yú rì yuè lóng xiàng zhī
炭。无谤三尊。忍之为明。踰于日月。龙象之

lì kě wèi shèng měng bǐ zhī yú rěn wàn wàn bù rú yī qī bǎo
力。可谓盛猛。比之于忍。万万不如一。七宝

zhī xiàng fán sú suǒ guì rán qí zhāo yōu yǐ zhì zāi huàn rěn zhī
之向。凡俗所贵。然其招忧。以致灾患。忍之

wéi bǎo zhōng shǐ huò ān bù shī shí fāng suī yǒu dà fú fú bù
为宝。终始获安。布施十方。虽有大福。福不

rú yě huái rěn xíng huì shì shì wú yuàn zhōng xīn tián rán zhòng
如也。怀忍行惠。世世无怨。中心恬然。众

wú dú hài shì wú suǒ hù wéi rěn kě shì rěn wéi ān zhái zāi guài
无毒害。世无所怙。唯忍可恃。忍为安宅。灾怪

bù shēng rěn wéishén kǎi zhòngbīng bù jiā rěn wéi dà zhōu kě
不生。忍为神铠。众兵不加。忍为大舟。可
yǐ dù nán rěn wéiliángyào néng jì zhòngmìng rěn zhě zhī zhì hé
以渡难。忍为良药。能济众命。忍者之志。何
yuàn bú huò ruò yù yuàn wéi fēi xíng huáng dì diǎn sì tiān xià dì èr tiān
愿不获。若欲愿为飞行皇帝典四天下第二天
tiān dì shì jí shàng dì liù tiān shòumìng wú jí shēn tǐ xiāng jié
天帝释。及上第六天。寿命无极。身体香洁。
suǒ yuàn zì rán yóu ruò jiā wù qǔ zhī jí dé zhì yuàn qīng jìng
所愿自然。犹若家物。取之即得。志愿清净。
shā mén sì dào qiú zhī kě dé zài jǐ suǒ xiàng wú jīn dé fó
沙门四道。求之可得。在己所向。吾今得佛。
zhū tiān suǒ zōng dú bù sān jiè rěn lì suǒ zhì
诸天所宗。独步三界。忍力所致。

fó gào zhū shā mén dāng sòng rěn jīng wú wàng xū yú huái zhī
佛告诸沙门。当诵忍经。无忘须臾。怀之。
shí zhī sòng zhī xuān zhī dāng xuān rěn dé yǐ jì zhòng shēng
识之。诵之。宣之。当宣忍德。以济众生。
fó shuō jīng jìng zhū shā mén jiē dà huān xǐ zuò lǐ ér qù
佛说经竟。诸沙门皆大欢喜。作礼而去。

《佛说罗云忍辱经》卷终

huí xiàng jì
回向偈

yuàn yǐ cǐ gōng dé pǔ jí yú yí qiè
愿以此功德普及于一切
wǒ děng yǔ zhòng shēng jiē gòng chéng fó dào
我等与众生皆共成佛道

此咒置经书中可灭误跨之罪

南无护法韦驮尊天菩萨

